

SINIRSIZ ÇEVRE

“Bu topraklarda Aleviler, Pomatlar, Muhacirler hep birbirlerinden ayrıldılar ve çok farkları vardı. Şimdi bunlar o kadar kan kardeş oldular ki, birbirlerinin tarlasını suluyorlar, birbirlerinin zeytinini toplamaya gidiyorlar, yani o kadar güzel şeyler oluyor ki... düşünebiliyor musunuz; -köylerde çok önemlidir- adam, karısının nereye gittiğini bilmiyor, Pomak, Muhacir, Alevi, çıkıp gidiyoruz, meçhul bir yere gidiyoruz; adam evde çocuğa bakıyor, ineği sağıyor, karsı iki gün sonra geliyor. Köylü karısını erkek kardeşine vermez, ama burada eyleme veriyor. Bugün sen gideceksin hanım diyor, öteki evde kızım sen gideceksin diyor ve nereye gidildiğini kimse bilmiyor, arabada öğreniyorlar. Farklı kökenlerden gelen insanların birbirlerine olan bağlılığı öyle gelişti ki...”

Bununla da kalmıyor. Bu dayanışma duygusu ve eylemi, salt mücadele içinde olanlarla ilgili değil.

“Türkiye’de artık kendi kararlarını onaylatma söz konusu olamaz. Biz geleceğimizle ilgili kararlara katılmak istiyoruz. Bergama köylüsü işte bunu yapıyor”

“Memleketin her köşesi bizim memleketimiz. Bergama’yı nasıl görüyorsam, memleketimin her köşesini aynı görüyorum; yani, her zaman her yere gitmeye hazırım, ortak olmaya..¹⁰”

“Türkiye’nin her yerinde, nerede, Artvin’de, nerede; İzmir’de, nerede; Gümüşhane’de, Kaymaz’daki altın madenlerine gittik, gitmeye de devam edeceğiz. Onlarla dayanışma içindeyiz.¹¹”

Bir kez başladı mı, bir sarmal gibi bütün hayata yayılıyor: Bağırırım, çünkü ben Çamköy’lüyüm.

“Bu memleketin insanlarına layık olabilecek, bu memleketi iyi yönetecek insanlara ihtiyaç var. Parlemantoda kavga edecek, birbirlerinden masa kıskanacak, birbiriyle düello yapıp, Susurluk gibi bir sürü ayıbı örtecek bir yönetime ihtiyacımız yok bizim, örtülü ödenek gibi, Mercüme ayıbı gibi... o onun üzerinden atlayıp, öteki bunun üzerine yorgan çekip, oldu bittilere getiren yönetimi doğru görmüyorum.

Yönetim, demokrasinin var olduğunu söylüyor. Dağ başında yaşayan tek vatandaşımız için bile vardır diyor. Ama bırak o tek vatandaşı, burada onyediy köy demokrasiden yoksun. Demokrasiye, insan haklarına saygı olmadığı sürece de, bu vurdumduymazlık içinde bu iç karışıklığın biteceğini sanmıyorum.¹²”

“O zaman her yerde bu mücadeleye katılmak lazım. Nasıl katılacağız? Diyeceğiz ki bu hükümetler içinde çeteler var, bu çeteler Susurluk çeteleridir. Kim bunlar; hükümettir, altın madenini Türkiye’ye getiren insanlardır.. bunu öğrendik şimdi.¹³”

Bergama, 1980’lerden itibaren Latin Amerika’da olduğu gibi, yeni direniş ve toplumsal değişim anlayışlarını gündeme sokuyor ve bunda inat ediyor. Bugün, Bergama’yı anlamak isteyen kişi, örneğin tek tek Sabahat Abla’yı, Hayrettin’i ve diğerlerini de anlama yükümlülüğüyle karşı-

laşmaya... Onun üstüne söz söylemek isteyen kişi Sabahat Abla, Hayrettin ve diğerlerinin “sıradan ve sahiciliğinden*” hareket etmek zorunda....

Son söz yine onların:

“Git zehirli şirket küllüğünde eşin, Senin burada bitmiştir işin.¹⁴”

Son, en sonsözü de onlar söyleyecek.

- 1- Oktay Konyar’la görüşme. 2 Ocak 1998, Bergama. Bant çözümü.
- 2- Sefa Taşkın’la görüşme. 12 Şubat 1998, Ankara.
- 3- Sabahat Gökçeoğlu’yla görüşme. 3 Ocak 1998, Bergama.
- 4- Sefa Taşkın’la görüşme. 12 Şubat 1998, Ankara.
- 5- Sefa Taşkın’la görüşme. 12 Şubat 1998, Ankara.
- 6- Av. Senih Özay’la görüşme. 12 Şubat 1998, Ankara.
- 7- Oktay Konyar’la görüşme. 2 Ocak 1998, Bergama. Bant Çözümü.
- 8- agy.
- 9- agy
- 10- Sabahat Gökçeoğlu ile görüşme. 3 Ocak 1998, Bergama.
- 11- Oktay Konyar ile görüşme. 2 Ocak 1998, Bergama.
- 12- Sabahat Gökçeoğlu ile görüşme. 3 Ocak 1998, Bergama.
- 13- Oktay Konyar ile görüşme. 2 Ocak 1998, Bergama.
- 14- Sabahat Abla’nın Eurogold için yazdığı şiirin iki dizesi.

* Bu tanımlamayı, belki de bir “teorik çerçeve”dir, bir arkadaşımın aynı mevzu üzerine bir yazısından ödünç aldım. Belirtmek isterim ki, bu tanımlama üzerine düşünmem, esasen bir “araştırmacı” olarak kimliğimle ilgili bir sorgulamanın başlangıcına da vesile oldu.